

PARELTJES UIT HET BEGIJNHOF

Verzameld door Hans Dousselaere en Sonja Gysselinck

Afb. 1. Dit 104de stuk van Romain Deconinck werd in het speelseizoen 1960-1961 opgevoerd. Het is een typisch voorbeeld van de manier waarop Romain zijn volkse komedies in mekaar stak: een thema uit de Gentse, de nationale of zelfs internationale actualiteit werden met een paar handige kunstgrepen naar een Gents huizeke of straatje overgeplaatst. Romain en zijn min of meer vaste ploeg, zijn Beren, konden zich daarin dan uitleven en het publiek genoot volop. Hier waren er zelfs drie thema's. 'Den nieuwen numero' was een nieuw huisnummer dat toen overal moest geschilderd worden. Den êwe Congolees was een verre nonkel, die zijn plantage had moeten verlaten als gevolg van de beroerten waarmee de Congolese onafhankelijkheid in 1960 gepaard ging. De arme man, die ook nog de Congolese

dame Yakaka, meegebracht had, geraakte verwickeld in een liefdesintrige waarin de jonge huisnummerschilder en de dochter des huizes een rol speelden. In die tijd hoorde er een grote finale met ballet bij. Geen probleem: het huwelijk van het niet meer zo piepjonge stel koning Boudewijn met zijn Spaanse Fabiola vormde een dankbare inspiratiebron voor muziek, dans en kostuums. Boudewijn passeert zelfs in de Kortebroekstraat waar nonkel Miele, tante Nitte en hun Beren huishouden (DSMG Vliegende Bladen Gent, reeks theater Minard).

Afb. 4. Een flinke jongen, dat wel, maar al vroeg van de schoolbanken naar 't fabriek.
 Werkboekje van Emiel Hofman (schenking Eliane de Wispelaere).

Afb. 6. Een dodelijk tramongeval van een al lang verdwenen type. Het slachtoffer op de Nederkouter, een paard, was meer dan waarschijnlijk een oude sukkel (bemerkt de ruggengraat, scherp uitstekend boven de magere flanken). Het hoorde, zo te zien, toe aan een ambulante handelaar of leverancier. Alle toeschouwers wilden uiteraard mee op de foto (De Stad, juli 1938: knipsel in DSMG, afd. Vliegende Bladen).